

Uvod k predelani in razširjeni izdaji

Knjiga, ki jo imate pred seboj, je v občutno skromnejšem obsegu in pod naslovom *Argumentiranost kot model (uspešne) komunikacije* prvič izšla leta 2006 pri založbi Izolit, v avtorstvu Igorja Ž. Žagarja in Barbare Domajnko. Knjiga je bila težko dostopna, v glavnem jo je bilo potrebno naročiti neposredno pri založbi, ki je šla medtem v stečaj. Marsikaj se je spremenilo tudi na teoretskem področju, ki ga knjiga obravnava, na področju retorike in, še posebej, argumentacije. Zato smo se odločili, da knjigo temeljito predelamo, dopolnimo in nadgradimo, pri tem zahtevnem podvzetju pa se nam je pridružila še tretja avtorica, dr. Janja Žmavc.

Knjiga je razdeljena v dva dela. Prvi je (še vedno) posvečen retorični (de)konstrukciji pedagoškega diskurza, le da smo izrazito okrepili njegovo retorično konceptualizacijo. Opozoriti namreč želimo, da je šolstvo, kot ga poznamo danes, prav proizvod (antične) retorične tradicije – dejstvo, ki je že tako rekoč pozabljeno –, argumentiranost pa (pred)pogoj prepričljivega pedagoškega diskurza.

Prav zato v drugem delu opozarjamo na tri argumentativne smeri, ki bi utegnile imeti pomemben vpliv na pedagoški diskurz in pedagoško delo sploh.

Prva je teorija argumentacije v jeziku, ki kaže, pokaže in dokaže, da je določen argumentativni potencial (npr. argumentativne usmeritve) vpisan že v sam jezikovni sistem in njegove dele (npr. leksiko). Pri tem se opiramo na knjigo *Argumentacija v jeziku* (Žagar Ž. in Schlamberger Brezar, 2009),